

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-1726/2022-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza ULJANIK Proizvodnja opreme d.d. u stečaju, OIB 78775927484 Vodnjan, Željeznička 23, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog ureda Goran Veljović, Merima Ibrahimović, Ivana Bilić Komparić, Vladimir Veljović i Alan Alagić u Puli, protiv tuženika 3. MAJ BRODOGRADILIŠTE d.d. OIB 86167814130, Rijeka, Liburnijska 3, kojeg zastupa punomoćnik Vanja Vargec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate iznosa od 15.169.563,07 kn / 2.013.347,01 EUR, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-234/2020-23 od 13. listopada 2021. u sjednici vijeća održanoj 5. srpnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-234/2020-23 od 13. listopada 2021. u točkama I. i III. izreke.

II. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-234/2020-23 od 13. listopada 2021. u točki IV. izreke.

r i j e š i o j e

Tužiteljeva žalba podnesena protiv točke III. izreke presude Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-234/2020-23 od 13. listopada 2021., odbacuje se kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Rijeci u točki I. izreke djelomično je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Velibora

Panjkovića iz Rijeke, poslovni broj Ovr-2889/2020 od 20. ožujka 2020., za isplatu iznosa od 14.681.441,32 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate prema odgovarajućoj kamatnoj stopi i za troškove ovršnog postupka u iznosu od 112.962,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 20. ožujka 2020. do isplate, u roku od 15 (petnaest) dana. U točki II. izreke djelomično je ukinut platni nalog za isplatu iznosa od 488.094,75 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 16. kolovoza 2018. do isplate te u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju predvidive troškove ovrhe u iznosu od 6.600,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 20. ožujka 2020. U točki III. izreke naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 326.250,00 kn na ime prouzročenog parničnog troška u roku od 15 (petnaest) dana i odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 212.100,00 kn kao neosnovan (točka IV. izreke).

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da se tužbeni zahtjev odnosi na isplatu kupoprodajne cijene za isporučenu robu te naknadu za pružanje usluge u iznosu od 15.169.563,07 kn. Tužitelj je u podnesku od 25. siječnja 2021. snizio tužbeni zahtjev za iznos glavnice od 488.094,75 kn s kamatom (račun 104/P1/1 od 6. srpnja 2018.). Sud je utvrdio da je tuženik od tužitelja naručio predmetnu robu odnosno usluge, koju mu je tužitelj isporučio, a koje tuženik nije platio. Prigovor zastare sud je ocijenio neosnovanim. Stoga je na temelju odredbe čl. 376., čl. 590., čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) prihvatio tužbeni zahtjev (održao na snazi platni nalog) za iznos od 14.681.441,32 kn s pripadajućom kamatom, dok je za iznos od 488.094,75 kn ukinuo platni nalog i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan. O platnom nalogu i troškovima postupka odlučio je pozivom na odredbe čl. 451. st. 3. i čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

3. Presudu žalbom pobijaju tužitelj i tuženik iz svih žalbenih razloga.

4. Tuženik pobija presudu u točkama I. i III. izreke. U bitnome ističe da pobijani dio presude ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka je nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima presude, presuda nema uopće razloga, u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Tvrdi da je sud svoju odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva utemeljio na okolnosti da je po potvrdi Porezne uprave tuženik knjižio naveden račun iako stranke čine nespornim da tuženik nije sam sebi vodio poslovne knjige i radio knjiženja nego je to sve za njega radilo sestrinsko društvo tužitelja. Nadalje, osim po sudu ispunjenu pretpostavku iz čl. 221.b ZPP-a, sud smatra da osnovanost i visina utuženog potraživanja proizlazi i iz tuženikovog dopisa upućenog na Trgovački sud u Pazinu na predmet poslovni broj St-68/2019 (stečajni postupak nad ovdje tužiteljem) u kojem tuženikov zastupnik po zakonu izričito navodi kako je nesporna činjenica da postoji dug ovdje tuženika prema tužitelju u utuženom iznosu (dopis str. 48 spisa). Međutim, zastupnik po zakonu također je iskazao nakon što su krenuli u analizu svake pojedine fakture da su neke fakture izdavane kao da je u cijelosti posao završen, a nije bio, a osim toga sve aktivnosti vezane za izdavanje računa ređene su unutar Uljanik grupacije, odnosno unutar Uljanik-poslovni informacijski sustavi d.o.o. Ne postoje otpremnice i dokazi da je roba izrađena i da je

isporučena tuženiku, a tijekom postupka je naveo kako tužitelj nije dostavio dokaz narudžbe i otpreme robe tuženiku. Nadalje, sud se poziva na potvrdu završnog salda dugovanja, koja je potvrda dostavljena društvu Revizija Centar d.o.o., a koje društvo je angažirao tužitelj radi provođenja revizije financijskih izvještaja nad tužiteljem i koje društvo je zatražilo potvrdu salda dugovanja u poslovnim knjigama tuženika prema tužitelju iz koje potvrde proizlazi da u poslovnim knjigama tuženika na dan 31. prosinca 2018. prema tužitelju postoji obveza upravo u utuženom iznosu. Potvrda je ovjerena pečatom i potpisom tuženika (str. 57. spisa). Potvrda salda za potrebe knjigovodstvene usklade nema pravni značaj. Smatra da je potvrda neispravna i netočna jer je tuženik potvrdio cijeli utuženi iznos, a sud je utvrdio kako je dio od oko 480.000,00 kn neosnovan. Kako je odluka o glavnoj stvari nepravilna tako je i odluka o troškovima nezakonita. Predlaže da ovaj sud presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

5. Tužitelj pobija presudu u točkama III. i IV izreke. U bitnome navodi kako mu sud nije dosudio troškove za sastav podnesaka od 19. veljače 2021. i 20. svibnja 2021. u zatraženom iznosu uz obrazloženje da se ne radi o obrazloženim podnescima iz Tbr. 8/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tvrdi da navedeni i podnesci protivno shvaćanju prvostupanjskog suda su obrazloženi podnesci u kojima se odgovara na navode iz prigovora. Naime, tuženik je u prigovoru osporio tražbinu u cijelosti, kako po osnovu tako i po visini, te je osporio da nema dokaza da bi sluga za utužene tražbine bila izvršena. U daljnjem tijeku postupka, tuženik je podneskom od 16. veljače 2021. daljnje osporio izjavu tuženika o priznanju duga, argumentirao iz kojeg razloga smatra da usluge koje su fakturirane od strane tužitelja nisu izvršene, te iznio prigovor (protivljenje) djelomičnom povlačenju tužbe. Upravo je iz razloga navedenih u prigovoru tuženika, ali i daljnjim navodima tuženika iz podnesaka od 16. veljače 2021., bilo potrebno sačiniti podnesak od 19. veljače 2021. Podnesak od 20. svibnja 2021. sačinjen je odmah po primitku podataka od Ministarstva financija – Porezne uprave u korištenju prava na odbitak pretporeza od strane tuženika. Iz obrazloženja pobijane presude nije razvidno iz kojeg razloga prvostupanjski sud smatra da nije riječ o obrazloženim podnescima. Predlaže da ovaj sud preinači prvostupanjsku presudu na način da naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od ukupno 538.350,00 kn na ime prouzročenog parničnog troška u roku od 15 (petnaest) dana.

6. Tuženikova žalba nije osnovana.

7. Tužiteljeva žalba djelomično nije osnovana i djelomično nije dopuštena.

8. Presuda u pobijanom dijelu ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu kupoprodajne cijene za isporučenu robu te naknadu za pružanje usluge u iznosu od u 15.169.563,07 kn. Tužitelj je u podnesku od 25. siječnja 2021. snizio tužbeni zahtjev za iznos glavnice od 488.094,75 kn s kamatom (račun 104/P1/1 od 6. srpnja 2018.).

U odnosu na žalbene navode tuženika.

10. Suprotno žalbenim navodima, presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama, te o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika.

11. Žalbeni navod da nisu bile ispunjene pretpostavke za primjenu odredbe čl. 221.b ZPP-a, nije osnovan. U odnosu na tužiteljevo potraživanje, sud prvog stupnja je pravilno ocijenio da to potraživanje postoji i zbog toga što je tuženik po tužiteljevim računima (osim po računu 190/P/1 u iznosu od 8,17 kn) iskoristio pravo na odbitak pretporeza. Naime, odredbom čl. 221.b st. 1. ZPP-a je propisano ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno.

12. Dakle, iz navedene zakonske odredbe proizlazi da u slučaju ako je tužitelj dokazao činjenicu da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza, a što je tužitelj u ovom sporu dokazao (dopis Ureda za velike porezne obveznike, Ispostave za velike porezne obveznike Rijeka od 22. travnja 2021., str. 739. spisa), tada se smatra da utužena tražbina postoji (zakonska presumpcija), osim ako bi tuženik dokazao da ta tražbina ne postoji. Na tuženiku je teret dokazivanja činjenice da utuženo tužiteljevo potraživanje ne postoji. Međutim, s obzirom na to da je u ovom sporu tužitelj svoje potraživanje temeljio na ugovorima koje je sklopio s tuženikom, a tuženik nije ni iznio činjenicu da je taj ugovor raskinut prije razdoblja na koje se odnose utuženi tužiteljevi računi za koje je tuženik iskoristio pravo na odbitak pretporeza niti je dokazao da nema dugovanja proizašlog iz tog ugovora odnosno da je u cijelosti podmirio utuženo tužiteljevo potraživanje po tim računima, to je sud prvog stupnja pravilno ocijenio da tužitelj osnovano potražuje naknadu koju je fakturirao tuženiku po svim računima za koje je tuženik iskoristio pravo na odbitak pretporeza.

13. Nadalje, točno je što i među strankama nije sporno da je zastupnik po zakonu tuženika Edi Kučan uz činjenicu da je priznao dug u utuženom iznosu izjavio da su neke fakture izdavane kao da je u cijelosti posao završen, a nije bio i da su aktivnosti vezane za izdavanje računa ređene unutar Uljanik grupacije, odnosno unutar Uljanik-poslovni informacijski sustavi d.o.o. Međutim, sud pravilno u tom dijelu nije prihvatio iskaz tuženikovog zastupnika po zakonu uzimajući u obzir da tuženik nije predložio izvođenje niti jednog dokaza radi utvrđenja navedenih činjenica na koje je ukazao tuženikov zastupnik po zakonu u svom iskazu. Stoga su i u ovom dijelu neosnovani žalbeni navodi.

14. Žalbeni navodi da ne postoje otpremnice i dokazi da je roba izrađena i da je isporučena tuženiku, odnosno da tužitelj nije dostavio dokaz narudžbe i otpreme robe tuženiku kao i da je usluga izvršena, također su neosnovani.

15. Naime, iz isprava u spisu proizlazi da je račun 18/P/1 (koji je djelomično plaćen) izdan na temelju Ugovora H430-IL-2016. o kupoprodaji brodske opreme za novogradnje 732, 733 sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 16. veljače 2016. poklopci i pražnice, (Ugovor str.103.-115. spisa), narudžbe H430-6/325199 (str . 88.- 92. spisa) i predatnice materijala PN 621174/1 (str. 87. spisa),

- račun 42/P1/1 (koji je djelomično plaćen) izdan da je na temelju Ugovora H430-IL-2016, Narudžbe H430-6/325199 i predatnice materijala PN 621174/2 (str. 101.-102. spisa),

- račun 61/P1/1 (koji je djelomično plaćen) izdan je na temelju Ugovora H460-7/348072 o kupoprodaji usluge izrade sekcija za Gr. 514 sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 5. veljače 2017. (Ugovor str.122.-134. spisa),

- račun 77/P1/1 izdan je na temelju Ugovora H460-7/348100 o kupoprodaji usluge izrade sekcija kompozitnih paluba za Gr.514 sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 28. veljače 2016. (str. 589.-601. spisa te naloga za isporuku (str. 602.-724. spisa),

- račun 92/P1/1 izdan je na temelju Ugovora H460-6/340956 o kupoprodaji usluge obade „TZ“ profila za Gr. 514 po modelu ključ u ruke sklopljenog između tuženika kao kupca i tužitelja kao prodavatelja 18. listopada 2016. (Ugovor str. 298.-303. spisa, nalog za isporuku str. 304.-513. spisa),

- računi 97/P1/1; 108/P1/1 i 126/P1/1 izdani su na temelju Ugovora H460-7/348100 (računi za usluge izrade kompozitnih sekcija (str. 569.-580. spisa),

- račun 142/P1/1 izdan je na temelju narudžbe br. 354855 (narudžba str. 548. spisa te nalog za isporuku str. 549. spisa),

- račun 148/P1/1 izdan je na temelju Obračuna usluga kopnenih dizalica za lipanj i srpanj 2017. (usluge kopnenih dizalica za potrebe radova na obali, račun str. 563. spisa);

- račun 198/P1/1 izdan je na temelju narudžbe br. 358766 (str. 555.-562. spisa te nalog za isporuku str. 552 spisa),

- račun 23/P1/1 izdan na temelju narudžbe br. 360163 (str. 97.-98. spisa).

16. U odnosu na žalbeni navod da potvrda salda za potrebe knjigovodstvene usklade nema pravni značaj jer se IOS potvrđuje u cijelosti ili ne potvrđuje uopće, potrebno je ukazati da potvrda završnog salda dugovanja, koja je potvrda dostavljena društvu Revizija Centar d.o.o., a koje društvo je angažirao tužitelj radi provođenja revizije financijskih izvještaja uz sve naprijed navedene dokaze na kojima sud temelji svoju odluku, potvrđuje da u poslovnim knjigama tuženika na dan 31. prosinca 2018. prema tužitelju postoji obveza u utuženom iznosu od 15.169.563,07 kn.

17. Stoga je sud pravilno utvrdio da je tuženik od tužitelja naručio predmetnu robu i usluge, u iznosu od u 15.169.563,07 kn. Tužitelj je u podnesku od 25. siječnja 2021. snizio tužbeni zahtjev za iznos glavnice od 488.094,75 kn koji iznos je tuženik platio pa je ostao nepodmiren dug u iznosu od 14.681.441,32 kn. S obzirom na to da tuženik nije dokazao da je isporučenu robu i usluge reklamirao, odnosno da ih nije u obvezi platiti što je bio dužan kao kupac robe i naručitelj usluge sud je pravilnom primjenom materijalnog prava iz odredbi čl. 376., čl. 590. i čl. 29. st. 2. ZOO-a prihvatio tužbeni zahtjev za isplatu iznosa 14.681.441,32 kn s pripadajućom kamatom.

18. Žalbeni navodi tuženika vezano za trošak parničnog postupka nije osnovan. Sud je pravilno na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 3/14, 188/14 i 53/19) te odredbe Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13, 110/15 i 118/18), dosudio tužitelju koji je uspio u sporu parnični trošak u iznosu od 326.250,00 kn.

19. Neosnovan je i žalbeni navod tužitelja da mu je sud pogrešno dosudio naknadu za sastav podnesaka od 19. veljače 2021. i 20. svibnja 2021. u zatraženom iznosu, uz obrazloženje da se ne radi o obrazloženim podnescima iz Tbr. 8/1 Tarife. Naime, u konkretnom slučaju se ne radi o podnescima kojima se odgovora na tužbu, prigovoru protiv platnog naloga i očitovanju na nalaz i mišljenja vještaka, pa žalitelju pripada nagrada za sastavljanje ostalih podnesaka 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7. ali ne više od 50 bodova kako je to pravilno zaključio prvostupanjski sud.

20. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a potvrditi presudu u pobijanim točkama I., III. i IV. njene izreke.

21. Odredbom čl. 358. st. 3. ZPP-a propisano je da je žalba nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili je odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. Prema odredbi čl. 367. ZPP-a nedopuštenu žalbu odbacit će drugostupanjski sud rješenjem ako to nije učinio prvostupanjski sud. Imajući u vidu da je tužitelj u odnosu na točku III. izreke presude u kojoj je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 326.250,00 kn uspio u sporu pred prvostupanjskim sudom, nema pravni interes podnijeti žalbu u tom dijelu. Stoga je odlučeno kao u rješenju ovog suda.

Zagreb, 5. srpnja 2023.

Predsjednica vijeća
Draženka Deladio

Broj zapisa: **9-3085a-856ba**

Kontrolni broj: **04d31-74685-46152**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Draženska Deladio, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.